

STARČIĆI NAŠI

Požup je zdravu Mariju zvonel
msec se j po nebu skital...

Stari su ljudi na kamikih sideli
i tiho divaneli...

Jedan je drugoga pital,
kuda j po svitu bil
a na goloj grančici
tičić je tužno pival
tičić droban i mil.

Jedan je bil va Meriki
drugi va Afriki
a tretí se j razbijal
po naših brdih
i doma se ženi dodijal
va teških letih i tvrdih.

Još su tu dugo sideli
još tiše divaneli
starčići naši,
su falu i rugobi
o nikoj mladoj snaši
koj je muž već va grobi.

Msec je već dugo otplival
po modrih nebeskih vodah
a tičić je tužno cvrkutal
ko da mu j starčić bilo žal...

Joža Ugrin